

Країни ЄС давно прагнули створити власний фінансовий центр. Однак інтеграція валютних, кредитних, фінансових ринків довгий час відставала від інтеграції в області промисловості, сільського господарства, зовнішньої торгівлі. Це обумовлено протиріччями в ЄЕС, небажанням країн-членів поступитися своїм суверенітетом в проведенні бюджетної, кредитної, інвестиційної політики на користь наднаціональних рішень.

Становлення фінансової науки як науки про державні фінанси відбувалося під впливом фінансової практики, необхідності адаптації фінансових систем держав до ринкових форм господарювання. У цьому полягає одна з особливостей науки про фінанси. Друга обумовлена її багатогранністю. Кожен новий етап у розвитку політичної економії, теорії держави і права зміцнював теоретичні основи фінансової науки. Класична політична економія дала фундаментальне економічне обґрунтування фінансової науки. А. Сміт першим з представників теоретичної економії систематизував знання про фінанси в вченні про державні фінанси.

Література

1. Міжнародні валютні угруповання: Конспект лекцій. Ч. 1. Європейський валютний союз / О.І. Шнирков, О.В. Кузнецов, С.В. Кульпінський / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Ін-т міжнар. відносин. Центр європ. студій. Каф. міжнар. валют.-кредит. і фінанс. відносин. -- К.: ІМВ КНУ ім. Т.Шевченка, 2000. -- 152 с.
2. Міжнародні фінанси: в питаннях та відповідях: Навч. посіб. для студ. екон. вузів і ф-тів / Ю.Г. Козак, Д.Г. Лук'яненко, М.А. Левицький, С.В. Ляліків, Є.Н. Волошин, В.М. Осипов, В.В. Ковалевський, О.В. Воронова, О.А. Стрілець . -- О.: АстроПринт, 2000. -- 216 с.
3. NYSE FACT Book 2002. - <http://www.nyse.com/about/factbook.html>
4. <http://www.tse.com/press/1256810868304.html>

ФІНАНSOVA ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Петрович А.З., студент 3 курсу факультету управління фінансами та бізнесу
Маліновська О.Я., к.е.н., доцент кафедри економіки та менеджменту

Львівський національний університет імені Івана Франка

Місцеве самоврядування є могутнім потенціалом державотворення і саме цей інститут відіграє значну роль у поєднанні в єдине ціле інтересів держави, суспільства та особистості, сприяє гармонізації прав і свобод людини і громадянина з інтересами держави і суспільства, що забезпечується, зокрема, у процесі здійснення фінансової діяльності. Сьогодні широко обговорюється розширення фінансових повноважень органів місцевого самоврядування, зокрема, закріплення за місцевими бюджетами частини коштів, що надходять від сплати податку на прибуток новостворених юридичних осіб, надання органам місцевого самоврядування права регулювати ставки місцевих податків і зборів і ін.. [1].

Необхідно з'ясувати, що означає саме поняття «фінансова діяльність органів місцевого самоврядування». Місцеве самоврядування означає право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до

їхньої компетенції, в інтересах місцевого населення [2]. Фінансова діяльність є діяльність щодо формування, розподілу і використання централізованих і децентралізованих грошових фондів з метою забезпечення здійснення певних функцій, суб'єктами що її здійснюють. Поєднуючи ці поняття отримаємо визначення фінансової діяльності органів місцевого самоврядування – це їхня діяльність щодо формування, розподілу і використання централізованих і децентралізованих грошових фондів з метою реалізації спроможності в межах закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до їхньої компетентності в інтересах місцевого населення.

Європейську Хартію місцевого самоврядування, Україна ратифікували 15 липня 1997 року, що дало змогу реформувати місцеве самоврядування виходячи з Європейських цінностей і принципів. Положення Хартії визначають базовими принципи місцевої автономії й місцевого фінансування, які знайшли своє вираження і у Конституції нашої держави. Стаття 142 Конституції закріплює, що матеріальною й фінансовою основами місцевого самоврядування є рухоме й нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що перебувають у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад. Зазначені положення дістали розвиток у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [3]. А саме у статті 61 закону зазначено що органи місцевого самоврядування в селах, селищах, містах, районах у містах (у разі їх створення) самостійно розробляють, затверджують і виконують відповідні місцеві бюджети згідно з Бюджетним кодексом України. Районні та обласні ради затверджують районні та обласні бюджети. Втручання державних органів у процес складання, затвердження і виконання місцевих бюджетів не допускається, за винятком випадків, передбачених законом [4]. Також одним із важливих методів формування грошових фондів органами місцевого самоврядування є місцеве запозичення - це операції з отримання до міського бюджету кредитів (позик) на умовах повернення, платності та строковості з метою фінансування міського бюджету [5]. Стаття 74 Бюджетного кодексу встановлює деякі обмеження щодо застосування місцевих запозичень.

До таких обмежень, зокрема, належать: чітко визначена мета, обсяги та умови місцевих запозичень, обов'язкове повернення та реєстрація Міністерством фінансів України місцевих запозичень, заборона на нові запозичення протягом п'яти років у разі порушення графіка погашення з вини позичальника. Крім місцевих запозичень, органи місцевого самоврядування можуть отримувати у фінансових установах на строк до трьох місяців у межах поточного бюджетного періоду позики на покриття тимчасових касових розривів, та середньострокові позики на суми невиконання у відповідному звітному періоді розрахункових обсягів кошика доходів місцевих бюджетів, визначених у законі про Державний бюджет України, за рахунок коштів єдиного казначейського рахунку на умовах їх повернення без нарахування відсотків за користування цими коштами. Надання позик з одного бюджету

іншому забороняється. Тобто виключається існування кредитних і позикових відносин між бюджетами [6].

Отже, можна зазначити, що органи місцевого самоврядування наділенні повноваженнями щодо здійснення фінансової діяльності. А, отже, місцеве самоврядування забезпечує стабільний і ефективний соціально-економічний розвиток регіонів і, як наслідок, країни у цілому. Принципи автономії і незалежності фінансової діяльності органів місцевого самоврядування повинні стати базовими для майбутніх реформ у системі місцевого самоврядування України.

Література

1. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження КМУ від 01.04.2014 № 333-р [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_036
2. Європейська Хартія місцевого самоврядування: Міжнародний документ від 15.10.1985 № ETS N 122 [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_036
3. Орлюк О. П. Фінансове право. Академічний курс: підручник/ О. П. Орлюк. — К.: Юрінком Інтер, 2010. — 808 с
4. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997, № 280/97-ВР в ред. 24.07.2014 [електронний ресурс] - режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>
5. Бюджетний кодекс України: від 08.07.2010 № 2456-VI в ред. 27.09.2014 [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
6. «Науково-практичний коментар Бюджетного кодексу України» // Ярошенко Ф. Науково-практичний коментар Бюджетного кодексу України - 2010 р. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.rulit.net/books/naukovo-praktichnij-komentar-byudzhethnogo-kodeksu-ukraini-read-277128-1.html>

СКЛАДОВІ ЕЛЕМЕНТИ ТА СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ВІРУСНОГО МАРКЕТИНГУ

Романашенко М.О., студентка 3 курсу ННІ Бізнесу і менеджменту

Романюк І.А., к.е.н., асистент кафедри Маркетингу та медіакомунікацій

*Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені П. Василенка*

Внаслідок швидкого розвитку інформаційних технологій, соціальних мереж і нових медіа ми стаємо свідками широкого використання вірусного маркетингу. У нашому світі ніхто не любить рекламу. Люди припинили звертати на неї увагу. Білборди, оголошення в газеті, вікна на сайті, що вискакують, тепер малоефективні. Є тільки два способи ефективно залучити користувачів: дати те, що вони шукають, або ж рекламувати так, щоб вони про це не дізналися. За допомогою другого способу і працює вірусна реклама: вона є прихованою [1].

В останнє десятиліття завдяки працям таких дослідників, як Д. Рашкоф [2], Дж. Рейпорт [3], В. Козловська [4] та інші, досліджено різні аспекти вірусного маркетингу як специфічного інструменту комунікативної діяльності,